

МОЖЛИВОСТІ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ЛІКАРЯ

*А. В. Лутир, М. І. Яценко, Н. О. Шушлягіна, Н. О. Юревич,
Ю. М. Калашник-Вакуленко, О. О. Карчинський, В. В. Алексєєва, А. В. Дзиза
Харківський національний медичний університет*

Вступ. Вища медична освіта за сучасними світовими стандартами потребує підготовки конкурентноспроможних фахівців, що стає можливим лише завдяки впровадження інноваційних технологій викладання. Одним з найбільш раціональних шляхів вирішення даної проблеми є застосування методики симуляційного навчання. Набуття практичних навичок на підставі інтерактивного виду діяльності «занурення в середовище», з імітацією виконання реального процесу або роботи системи протягом певного часу, що в значній мірі обумовлює якість підготовки спеціаліста.

Основна частина. Важливою складовою у навчальному процесі було і залишається поєднання теоретичних знань з клінічною діяльністю, починаючи з медичного вишу та і в процесі безперервного навчання. При відпрацюванні і удосконаленні практичних навичок здобувачем, симуляційне навчання дозволяє повноцінно провести клінічний розбір віртуального хворого для курації відповідно темі заняття; повторення і відпрацювання навичок до автоматизму; виникнути особливостей спілкування з пацієнтом в залежності від його емоційного та загального стану. Метод є найдосконалішим і об'єктивним, перевагою якого безумовно залишається безпека і якість підготовки безпосередньо перед роботою з пацієнтом.

Викладач індивідуально контролює рівень засвоєння, ускладнює завдання (розгляд норми і патології, проведення диференційної діагностики та інше) і, відповідно, визначає рівень професійної компетентності. Підсумковий етап симуляційного навчання – обговорення виконаних

сценаріїв (дебріфінг), відповідно запитань, контролюючих тестів, аналізу відеозапису виконаних дій. Все це дозволяє покращити результат навчання, виявити позитивні моменти і недоліки. Особливе значення даний метод має при опрацюванні ситуаційних сценаріїв надання допомоги у випадках невідкладних станів.

Максимально використати результативність симуляційного навчання можливо лише на підставі ефективної методології, належній підготовці викладачів. Базовим у вирішенні широкого кола завдань у навчальному процесі залишається комплексний підхід: злагоджена робота в команді, наявність індивідуальних знань, вмінь, навичок, здатність діяти в умовах напруженого нервового стану в складних ситуаціях. Надзвичайно важливо формування здатностей прийняття рішень, організаційних та лідерських рис у колективному спілкуванні.

Висновок. Симуляційне навчання дає можливість на підставі теоретичної підготовки отримати оптимально ефективно засвоєння практичних навичок, сформувати вміння працювати в команді, орієнтуватись в особливостях ситуацій майбутньої професії, бути впевненим у прийнятті правильної діагностично-лікувальної тактики.

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРЯ – ЕПІДЕМІОЛОГА НА ЗАСАДАХ СИМУЛЯЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

*В. І. Макарова, М. В. Райлян, Т. О. Чумаченко
Харківський національний медичний університет*

Трансформація освіти в сучасному світі відбувається дуже швидко та невід’ємно пов’язана з процесами глобалізації та технологічного розвитку суспільства. Розвиток інформаційних технологій дозволяє навчатися в будь-